

Acta del Plenari del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Acta 66

A Barcelona, el dia 11 de març de 2021 a les 17h es reuneix en sessió ordinària, via telemàtica, el Plenari del Consell Escolar Municipal de Barcelona, sota la presidència del Sisè Tinent d'Alcalde de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, Im. Sr. Joan Subirats Humet i amb la vicepresidència de la Sra. Maria Truñó Salvadó i la Sra. Mercè Massa.

Actua com a Secretària la Sra. Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar.

HI ASSISTEIXEN

Carme Alegre, docència sector públic, USTEC
Berta Argany, Consorci d'Educació de Barcelona
Rosa Artigal, Consorci d'Educació Barcelona
Marilén Barceló, grups municipals, Cs
Albert Batlle, presidència CEMD Sarrià Sant Gervasi
Amparo Burgueño, docència sector concertat, FETE UGT
Àngels Cadena, direccions centres públics, Centre Mercè Rodoreda
Isabel Costa, direccions centres públics, Escola Poble-sec
Mª Dolors Martí, entitats, Col·legi de Doctors i Llicenciats
Manel Domingo, Consorci d'Educació de Barcelona
José Emilio Molina, titulars centres concertats, C.E. Molina
Isabel Ferrer, entitats, UB
Anna Garcia, grups municipals, BxCanvi
Antonio Guerrero, famílies sector concertat, CCAPAC
Víctor Jiménez, docència sector concertat, USOC
Juan José Casado, entitats, UGT
Montse López, famílies sector públic, I. Joan Salvat Papasseit
Francina Martí, entitats, Associació Mestres Rosa Sensat
Paul Mussach, famílies sector públic, Escola Tabor
Oriol Navarro, titulars centres concertats, Jesuïtes El Clot
Neus Pons, entitats, Fundació FP
Xavier Purroy, alumnat sector concertat, Escola Pia Balmes
Marcial Quintairos, famílies sector concertat, FAPEL
Jordi Quintana, famílies sector concertat, Sant Ramon
Coral Regí, titulars centres concertats, CC Virolai
Maria Roca, direccions centres públics, EBM Cobi
Antoni Rodríguez, entitats, Foment Treball Nacional
Oriol Sala, alumnat sector públic, INS Caterina Albert
Oriol Solé, famílies sector concertat, Jesús-Maria Sant Gervasi

Andrea Tuset, famílies sector públic, AFFAC

Lluís Vila, famílies sector públic, FAPAES

DELEGUEN

Eloi Badia en Cristina Carrera

Jordi Rabassa en Patrícia Martínez

Silvia Miró en Mª Àngels Benítez

PERSONES CONVIDADES

David Cadenas, conseller educació Sant Andreu

Cristina Carrera, consellera educació Gràcia

Manuel Conte, co-presidència comissió de treball Educació Emocional

Eulalia Esclapés, Consorci d'Educació de Barcelona

Carles Farràs, entitats, Associació Catalana d'Escoles de Música (ACEM)

Núria Gallifa, secretaria CEMD Eixample

Adoración Garmón, secretaria CEMD Sant Andreu

Guillem Gottschalk, entitats, Taula Lleure Educatiu

Jordi Guillén, conseller educació Les Corts

Laia Herrera, entitats, consell FP

Laia Miró, secretaria CEMD Les Corts

Julia Quintela, secretaria CEMD Ciutat Vella

Carlos R. Escuredo, grups municipals, ERC Barcelona

Jordi Sánchez, gerent de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona

Pep Simó, entitats, UPC

Maria Teresa Galobardes, Consorci d'Educació de Barcelona

Montse Vergé, entitats, Consell Esport Escolar de Barcelona

Gemma Xarles, co-presidència comissió de treball Mapa Escolar

Excusen l'assistència:

Encarna Alemany, entitats, RELLA, Associació de mestres i professorat jubilats

Anna Cros, entitats, UAB

Maria Iborra, secretaria CEMD Nou Barris

Anna Insua, secretaria CEMD Sarrià-Sant Gervasi

Carolina López, consellera d'educació Sants-Montjuïc

Roger Martínez, co-presidència comissió de treball Mapa Escolar

Montse Potrony, entitats, Consell d'Innovació Pedagògica

Jordi Rodon, secretari del Consell Escolar de Catalunya

Marc Serra Solé, presidència CEMD Sants-Montjuïc

Domitila Viñas, direccions centres públics, Institut Escola El Til·ler

ORDRE DEL DIA

1. Benvinguda per part del Tinent d'Alcalde de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat.
2. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del plenari del 14 d'octubre i de la sessió extraordinària del 17 de desembre de 2020.
3. Balanç i informació de la *Taula Ciutat Escoles i Covid* i situació a les escoles.
4. Informacions i novetats sobre l'oferta de preinscripció curs 21-22.
5. Valoració de l'informe d'escolarització de l'alumnat NEE A.
6. Espai Comissions de treball.
7. Torn obert.

DOCUMENTACIÓ

- Ordre del dia
- Acta Plenari del 17 de desembre de 2020
- Acta del Plenari del 14 de gener del 2021
- Document del CEB sobre la preinscripció obligatòria.
- Document del CE: Escolarització i serveis addicionals de l'alumnat NESE A curs 2020-2021

1. Benvinguda per part del Tinent d'Alcalde de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat.

Joan Subirats comença la sessió donant la benvinguda a dues incorporacions al Consell Educatiu de Ciutat. Una, és la d'en Carles Farràs, president de l'Associació Catalana d'Escoles de Música. Explica que aquest fet es produeix seguint la línia que es va compartint d'anar més enllà de l'àmbit estrictament escolar i d'entendre l'educació amb un sentit més ampli. Es vol reconèixer tot el paper, des del punt de vista educatiu, que es fa més enllà de l'escola. Aquesta associació representa un actiu molt important i s'entén com un enriquiment pel mateix pluralisme del consell educatiu.

La segona incorporació és una substitució. En Pep Simó és vicerector territorial i social de la Universitat Politècnica de Catalunya, que substituirà la Núria Garrido, que fins ara estava al consell.

Constata un fet important repetit als consells i a la Taula de ciutat Escoles i Covid. Ara, acabant el segon trimestre, ens podem felicitar perquè l'educació s'ha mantingut amb un nivell d'activitat i de funcionament que confirma moltes de les coses expressades i posades de manifest a l'inici de curs amb relació a l'escola.

Es va posar com a servei essencial i se li va donar la importància que tenia, no només en l'àmbit estrictament educatiu, sinó també en el conjunt d'impactes que té el funcionament ordinari del sistema educatiu en el marc del conjunt del sistema o conjunt d'elements familiars, econòmics, laborals, etc., que també cal tenir en compte.

Explica que ell ha tingut la sort de començar també les classes presencials a la facultat de polítiques de la UAB i considera un canvi molt important passar de les pantalles a l'experiència presencial, com a factor

primordial, no només a les etapes primerenques, sinó també a l'adolescència, en el seu cas, de primer curs.

Creu que és evident que cal reconèixer l'esforç de tots aquests professionals que estan fent aquesta feina amb un nivell d'implicació i compromís molt significatiu. Les persones dels equips dels centres també han hagut d'assumir moltes responsabilitats en matèries que neteja, funcionament, logística, mobilitat ... que, sens dubte, han fet més complicada l'experiència i aquesta etapa de convivència entre pandèmia i educació.

El segon trimestre es va començar amb una tercera onada que i gràcies a l'experiència acumulada i el coneixement que hem anat tenint, hem pogut navegar, durant aquest temps, amb millors condicions que en altres moments.

Explica que ara no hi ha cap centre tancat i gairebé cap dels centres de la ciutat té grups confinats. Així, el nivell de "normalitat" és prou notable. Hi ha un total de 3.700 persones de l'àmbit escolar tancades a casa que, comparades amb les 18.000 que hi va haver el primer trimestre, en representen poques. Ve a ser l'1% de l'alumnat i poc menys del 0,70 dels professionals. Les xifres es poden considerar molt baixes des del punt de vista d'impacte.

Les perspectives són de millora, sempre amb totes les prevencions i cauteles que cal tenir en aquest tema. És veritat que la soca britànica s'ha anat estenent i és més ràpid el nivell de transmissió que en les anteriors versions de la pandèmia, però tot i això, amb l'augment de vacunació que es va donant i el fet de la millora del temps, segurament permetrà avançar amb una menor afectació.

Hi ha la Setmana Santa per davant i tot el que implica. Sembla que és bona l'experiència en tant s'ha aconseguit mantenir les escoles com a espai vital i cal seguir protegint les escoles, els infants i els professionals, que és molt important per l'organització col·lectiva de la nostra societat.

Parla de la importància de l'aprovació del decret d'admissió com a instrument clau en el Pacte contra la Segregació Escolar, que el síndic de greuges ha anat posant de relleu com a element central i important. Tot això reforçarà i donarà més solidesa, des del punt de vista normatiu, a l'hora de programar l'oferta i de corresponsabilitzar l'escola concertada en aquests temes de lluita contra la segregació escolar. Ho creu una bona notícia, que dóna una major solidesa normativa i que recolza l'actuació de tot el que s'anava fent des de fa dos anys en el Pla contra la Segregació Escolar.

Parla d'altres novetats, com l'aprovació de la LOMLOE, el 29 de desembre, que reforça l'educació pública, reforça l'etapa 0-3, reforça l'FP, orienta a treballar més per competències i ens sembla que representa una major aposta per l'equitat en el sistema educatiu.

També s'està treballant en un acord per una ciutat d'educació 2030 amb una iniciativa d'Esquerra Republicana, que va comptar amb els vots favorables dels grups de Barcelona en Comú, del PSC i de Junts per Catalunya per treballar en aquest acord. Ara es treballa per a crear una Taula que permeti dibuixar un horitzó una mica estratègic que vagi més enllà de la lògica dels mandats i estableixi un cert consens una mica més general.

Vol celebrar els acords a què s'ha arribat amb les Vicencianes a l'hora d'incorporar noves places d'oferta pública a un conjunt d'escoles de L'Eixample i també al Raval. És una bona notícia que cal celebrar pel que implica d'aquest reforçament de l'oferta pública educativa. Presenta els punts de l'ordre del dia.

2. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del plenari del 14 d'octubre i de la sessió extraordinària del 17 de desembre de 2020.

S'aproven les actes de la sessió ordinària del plenari del 14 d'octubre i de la sessió extraordinària del 17 de desembre de 2020 sense esmenes.

3. Balanç i informació de la Taula Ciutat Escoles i Covid i situació a les escoles.

Maria Truñó presenta el tercer punt i voldria compartir la valoració global, després de les informacions ja donades pel tinent d'alcalde, amb relació a la Taula de Ciutat Escoles i Covid. Ja s'arribarà a les deu trobades on es comparteixen informacions de com estan anant les coses en aquesta situació excepcional prenent-ne el pols i agafant-ne un monitoratge. S'escolta el conjunt de la comunitat educativa de totes les etapes dels 0 als 16 anys, amb representants, tant de l'escola pública com de la concertada, del professorat, de les famílies, de l'alumnat, amb mirada als àmbits de salut i d'educació, amb les administracions sanitària i educativa. S'han fet uns balanços positius sobre mateix estadi; aquest reforç de la coordinació entre el món de la salut i el de l'educació.

Valoren, globalment, els guanys en un cert sentit comú, més enllà de la comunitat educativa; socialment, posant tots els esforços per mantenir la importància de mantenir totes les escoles obertes amb el màxim d'educació presencial.

Es feliciten d'haver-se'n sortit amb tots els esforços i sobreesforços personals i col·lectius, recurrents en l'espai de la Taula, per part dels professionals, de les famílies i dels mateixos alumnes. D'aquí ve la campanya d'agraïment i de reconeixement 'Mig milió de Gràcies' engegada abans de Nadal, per tenir aquest element de reconeixement a l'esforç col·lectiu.

Parla d'elements positius que s'han anat compartint. La recuperació d'elements i activitats centrades en l'educació, els aprenentatges i la pedagogia als centres educatius. A l'inici de curs es va tractar molt la gestió Covid i el trànsit, per primera vegada, amb situacions i complicacions noves que generaven molta dificultat. Es valora molt a la Taula aquesta dinamització i represa de les activitats i del reforç en l'aprenentatge.

Acaba dient que celebrem col·lectivament la recuperació d'espais presencials i aquesta mirada àmplia de l'educació. Les bones notícies, per part de les instruccions sanitàries, la recuperació dels espais de lleure, de caps de setmana, l'àmbit d'esplais, l'àmbit d'activitats extraescolars, que també hem recuperat amb totes les etapes. En l'etapa postobligatòria, ha agafat més pes la presencialitat en aquest espai híbrid, o a la universitat o a les escoles de música que, com ajuntament s'ha anat treballant per obrir més aquests espais on dur a terme aquesta formació amb més presencialitat, més enllà de l'etapa 0-16, que és on s'han posat aquests enormes esforços i que segueix sent el gran objectiu.

Com a novetat ha sortit el tema de les vacunes, que com els cribratges, són el tema als centres educatius. I un dels últims temes que s'abordava a la sessió de la Taula, que és anticipar tot el tema educatiu d'estiu. La idea és reforçar el pla extraordinari que es va començar l'any passat en el mateix sentit.

Es vol seguir mantenint la Taula tot el curs com un espai de valoració col·lectiva i amb un format de presencialitat, per poc que es pugui.

4. Informacions i novetats sobre l'oferta de preinscripció curs 21-22.

Maria Truñó presenta la part que correspon a l'etapa 0-3 anys, que és la que començarà la setmana vinent amb la preinscripció telemàtica. Les altres etapes tenen un altre calendari a partir de maig.

Se senten il·lusionats amb la línia de treball important per revertir el dèficit d'oferta pública a la ciutat amb la incorporació de centres concertats a l'oferta pública. Avui mateix s'anunciava un quart centre per aquest pròxim curs. Així són quatre entre escoles i instituts-escola en l'oferta del curs vinent, amb aquesta estratègia de passar d'escola concertada a escola pública; tres a L'Eixample i una a Ciutat Vella. També hi ha el molt esperat institut Angeleta Ferrer a L'Eixample i una escola que creix, passant a ser institut escola a La Taxonera. En total, serien sis centres nous.

Fent recompte, del 2015 ençà, entre escoles bressol, escoles, instituts-escola i instituts d'FP, portem quaranta centres públics nous. Sembla important compartir en aquest espai aquesta mirada de perspectiva del que s'ha anat fent curs per curs.

Vol destacar un altre element important, fet en l'aposta per a reduir la mida dels grups. Arran d'una davallada demogràfica en el conjunt de Catalunya i, especialment a Barcelona, no només per la pandèmia, sinó per tendència en la projecció demogràfica, s'ha optat per no tancar grups de P3 a la pública, sinó poder avançar en la reducció de les capacitats. Suposa una línia important per endavant.

També s'ha guanyat en una major capacitat de detecció i eines per lluitar contra la segregació escolar. Per entrar en els detalls de l'oferta per al curs vinent, dona la paraula a la gerent del CEB.

Mercè Massa comenta que les línies generals ja han estat compartides i serà breu. El que podrà fer és aclarir preguntes que es puguin fer al torn de paraula. Nostra una infografia.

Aclareix el repte més gran que han afrontat aquest any; adaptar l'oferta a una situació de padró una mica excepcional. Estem acostumats a les grans variacions de població a Barcelona, tant per l'arribada de poblacions novingudes, com per les mateixes fluctuacions de la ciutat, que impacten més en unes zones que en d'altres. La perspectiva actual és que, formalment, hi ha una reducció important d'alumnes empadronats.

Es treballa amb la hipòtesi de recuperar el nivell de percentatge d'alumnes més estabilitzat que hi havia i que participava en el procés de preinscripció, que era d'un 92% de l'alumnat empadronat. L'any passat hi va haver menys participació, el que fa notar que el padró, en aquell moment, oferia desajustos. Aquesta és una realitat sobre la qual s'ha de treballar i planificar l'oferta sota el criteri polític de no tancar grups, sinó d'intentar regular les capacitats per no generar una sobreoferta que, com ja se sap, genera segregació. Llavors, cal ajustar l'oferta a les necessitats de cada zona.

S'ha fet i s'ha aprovat pel consell una proposta desigual de les capacitats en les diferents zones d'escolarització de la ciutat en funció, tant de la complexitat dels centres de determinades zones, com de l'impacte de les davallades de padró, desigual també entre zones, com en aquelles on l'oferta pública encara és insuficient respecte a la demanda i on s'ha mantingut la ràtio de 25.

Com a resultat, en els 176 centres públics, l'oferta inicial es distribueix, respecte a les capacitats, en 8 centres que tindran la capacitat inicial de 20 alumnes per grup, 61 amb 22, 20 amb 23, 2 amb 24 i 85 amb 25. S'ha adaptat la capacitat dels grups amb l'objectiu de quines han estat les variacions en l'oferta amb la

incorporació d'aquests quatre centres ja comentats; 1 institut escola, 4 centres concertats que s'integren a la xarxa pública i 1 grup addicional a l'escola Gayarre, ja en l'oferta inicial.

Ha estat per necessitat d'escolarització i també per a poder reforçar el projecte que s'està duent a terme en la zona de reequilibrar l'alumnat i de lluitar contra la segregació. Això dona un resum d'oferta global pel curs vinent de mantenir 565 grups. La disminució que hi ha hagut correspon a la reducció de centres concertats, que han passat a escola pública i això no és lineal, ja que hi ha hagut cursos amb grups addicionals i altres no. Aquest és el resum.

Es manté una oferta de places de 13.709. Sobre el paper serien les imprescindibles, però com s'ha vist en la previsió, reequilibrades al llarg de la ciutat de tal manera que permeti la continuïtat dels grups que actualment estan en funcionament. Aquest ha estat el propòsit de la planificació; fer una planificació equilibrada que respongui a les necessitats del territori i reflectit a la taula districte per districte, que es pot fer arribar a tothom que hi estigui interessat.

Ensenya la taula de distribució, que reflecteix l'evolució de l'escolarització de P3 els darrers 8 anys, on l'escola pública estava escolaritzant el 43% de l'alumnat i l'actualitat, en la que escolaritza el 51%. És una línia de creixement, no només de places, sinó de creixement d'oferta estructural, per la disminució que s'està produint dels grups addicionals i el que comporta.

El següent quadre ensenya la distribució de l'alumnat per nivells de curs el 2020-21 de P3 a 4t d'ESO. Explica que les dades no són de padró, sinó que són les reals d'escolarització en l'actualitat. Fa notar la diferència entre el nombre d'alumnes de 6è de primària (13.713) i el de 1r d'ESO (14.575). Això comporta una previsió de menys pressió respecte a l'escolarització a 1r d'ESO.

Les novetats per 1r d'ESO, amb relació als centres ja esmentats com a novetats, són un institut (l'Angeleta Ferrer), i l'institut Mirades, que també incorpora un grup d'ESO (transformació de l'Escola Taxonera). I el cas dels 3 instituts-escola (integració de centres concertats). Un dels 4 centres incorporats només fa oferta d'infantil i primària, per tant, la incorporació de l'ESO només estaria en 3 centres.

Mostra un quadre comparatiu d'oferta inicial d'ESO. Explica que també s'ha mantingut el criteri d'equilibri de mantenir grups. L'any passat, per una punta de creixement de població, es van crear 10 grups addicionals en l'oferta. Aquest any no hi són i es mantenen tots els grups estructurals fent les adaptacions a les capacitats de l'alumnat que s'ha d'incorporar.

S'ha seguit el mateix marc conceptual i filosòfic de planificació equilibrada i d'evitar la sobreoferta, que genera segregació, i s'ha seguit apostant per propostes de proximitat i per anar guanyant reequilibri entre l'oferta pública i la concertada.

Destaca un tema important i transcendent, que ha estat el projecte d'adscripcions entre primària i secundària. Hi ha un projecte de model que es va iniciar ja fa quatre anys amb horitzó el 2024. Es pretén que hi hagi 10 escoles amb 1 únic institut adscrit (esdevenint zones úniques de continuïtat sense preveure institut-escola), 128 escoles que tindrien 2 instituts adscrits i 13 escoles amb 3 instituts adscrits. Aquest model pretén reequilibrar el procés i garantir la coherència pedagògica en el pas de primària a secundària facilitant el treball entre els centres de primària i els de secundària, apostant per la proximitat.

En un altre quadre, apareixen les adscripcions de primària a secundària l'any 2017, el 2021 i fins al 2024. El 2017 hi havia una disparitat d'adscripcions amb instituts que tenien fins a 14 escoles adscrites. Ara hi ha la mirada inversa amb horitzó 2024 on es va reduint aquest model d'adscripció per a poder garantir

trànsits pedagògicament abordables. Una adscripció és quelcom més que la possibilitat d'entrar, és la possibilitat de treballar projectes coherents, de continuïtat en el pas de primària a secundària.

Recorda que el model pel qual s'està apostant a Barcelona, no és només que els instituts escola que garanteixin aquest pas coherent, sinó que tots els centres públics han de garantir un trajecte coherent cap a la secundària a través d'adscripcions reals, factibles i amb les que s'hi puguin treballar.

Explica que aquests són els trets més característics i creu oportú compartir tot el procés del projecte de lluita contra la segregació, que en diuen Pla de Xoc contra la Segregació i presenta un quadre (alumnat adherit al Programa Pla de Xoc) per ensenyar com va avançant. El curs que ve ja hauran arribat a tot l'infantil. P4, que l'any proper serà P5. Explica com el percentatge l'alumnat escolaritzat en centres públics en situació de vulnerabilitat i, per tant, susceptibles d'acollir-se al Pla de Xoc, va disminuint, com va augmentant la previsió de matriculació en centres concertats, i com es tendeix a aquest reequilibri.

L'impacte és més gran amb els alumnes de 1r d'ESO i el fet que es pugui treballar amb alumnes ja coneguts tots escolaritzats a 6è, per tant es pot treballar tot el pas que es fa en el sistema i fa que l'impacte sigui més gran. Ara es preveu una distribució molt reequilibrada entre centres públics i centres concertats. Es preveu que un 52% d'alumnat en situació de vulnerabilitat s'escolaritzi en centres públics i un 48% ho faci en centres concertats.

El Pla de Xoc implica el conjunt de l'alumnat en situació de vulnerabilitat. Aquest any, amb dades globals, s'ha arribat a una detecció de l'11,7% del total de l'alumnat i es va millorant en la capacitat de detecció d'aquestes situacions. El Pla es va aplicant a tot l'alumnat curs per curs.

Passa a parlar de les oportunitats que dona el nou decret d'admissió i programació de l'oferta. Es té més base jurídica i formal per a poder avançar en totes aquestes mesures; garantir l'equitat, corresponsabilitzar a tots els sectors, posar el repte de la revisió de les zones educatives –hi ha un grup en el marc del consell que hi treballa–, i la detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques.

Presenta la campanya de comunicació per a poder afavorir el període de preinscripció, que comença el dia 15, amb un díptic. Comença un torn de paraula.

Marta Carranza transmet la pregunta sobre l'obtenció de la infografia i M. Massa respon afirmativament.

Carne Alegre, del sindicat USTEC i representant el professorat de l'escola pública, pregunta si aquesta tendència de reducció de capacitats és puntual per aquest curs o anirà creixent i és una planificació realment estricta amb una reducció progressiva de les capacitats i de no tancament de cap grup de la pública.

Pregunta si aquesta reducció de capacitats també hi ha de ser a la secundària, que creu que ha patit molt i que les ràtios continuen essent molt elevades en plena pandèmia. El que demanen als centres, el professorat representat, és que es baixin les ràtios del grup-classe que són molt elevades i difícils per a treballar. Explica que si el que pretén aquest decret és la lluita contra la segregació, el que cal és reduir les capacitats i cal abaixar les ràtios d'una manera seriosa i amb voluntat també a la secundària que està patint des de fa molt temps aquesta dificultat.

Andrea Tuset, de l'AFFAC, explica que, pel que fa al decret d'admissions i al Pla de Xoc i a la lluita contra la segregació, a l'AFFAC sempre han estat molt crítics amb el procés i amb les eines. Explica que la base que

existeixi una escola concertada i una de pública ho consideren la base de què hi hagi molta segregació, la seva base estructural. N'hi ha més, però aquesta és una base estructural i molt genèrica. Segurament, si aquesta s'eliminés, en sortirien d'altres, però aquesta n'és una de les bàsiques.

En parlar de redistribució, li resulta difícil veure aquesta mesura com a positiva, ja que a la fi, només volem distribuir les famílies i els alumnes vulnerables. No redistribuïm totes les famílies. Es repeteix que els qui estan solucionant el problema de la segregació escolar són les famílies vulnerables NESE B o NESE A, que segueixen tenint una reserva mínima de plaça.

Partint de la base que no els sembla malament la reducció en l'elecció de centre, si s'està escollint, és a aquestes famílies a qui se segueix reduint sempre la capacitat d'elecció i se'ls redueixen drets enfront de les famílies que no són vulnerables. Amb el sistema actual, s'ha fet una redistribució d'aquestes famílies obligant a acceptar aquests alumnes a la concertada, sense comptar que potser hi ha famílies d'aquestes que no volen anar a la concertada. Però no podran accedir a l'escola pública perquè hi haurà un límit d'un tant per grup. Se'ls obligarà a anar a la concertada. No és res que ells decideixin ni comptaran amb les 30 places a les quals sí que opten les famílies no vulnerables.

Parla del seu treball constant amb famílies vulnerables i amb NESE A i NESE B i no ha trobat mai que aquest sistema hagi ajudat aquestes famílies. Es veuen sempre molt perjudicades per aquest sistema. Li sap greu perquè són famílies situades molt pitjor davant la vida i si cal redistribuir –paraula que li provoca certa aversió–, creu que el més ètic seria redistribuir tothom i no redistribuir a aquelles famílies que ho tenen pitjor. Acaben patint al sistema en voler entrar en unes escoles, o optar a certes places i amb l'etiqueta de vulnerables, que els perjudica moltíssim.

Mercè Massa respon explicant que en la reducció de capacitats, ara com ara, i amb el marc normatiu dels recursos que tenim i amb les capacitats reals de créixer físicament en equipaments, que són vasos comunicants, si els grups fossin de 15 en comptes de 30, caldria el doble d'escoles a la ciutat. Ho diu perquè cal pensar en la capacitat de sostenir determinades línies o mesures que es plantegen i el que podrien arribar a implicar.

Creu que el repte d'adaptar les capacitats a les necessitats és un repte molt important que ha de constituir una línia estructural. I en el moment que hi hagi una arribada de població nouvinguda, que ha disminuït moltíssim, per raons òbvies, i si haguéssim de donar resposta a aquestes necessitats, evidentment aquesta ràtio de 20 tornaria a ser de 22, perquè el primer és l'escolarització.

El que sí que és important i ajuda en la línia que planteja la Carme, és anar buscant com treballar millor i amb més recursos des del sistema. Creu que és important fixar-nos en la ràtio docent-alumne. Aquesta ràtio no és una ràtio de grup. La ràtio de grup és diferent i aquest any ha arribat a 12 alumnes per docent. Anar buscant aquest equilibri. Explica que a la secundària també s'ha fet aquesta adaptació de ràtio.

Per tant, més enllà de la típica reivindicació, on no vol entrar, creu que, des de la capacitat de la planificació hem de tenir aquesta visió de flexibilitat i sobretot d'equilibri i equivalència de l'oferta en tota la ciutat i també tant a primària com a secundària. Estan en aquesta línia.

Contestant a les reflexions de l'Andrea Tuset, no les comparteix perquè al final, el reequilibri sí que és de tothom. Explica com una escola amb molta demanda i expectativa d'un determinat perfil d'alumnat i que potser té més oportunitats de conèixer les singularitats dels projectes educatius o té més formació per acabar-ho de valorar, veiem com ofereix menys places per aquesta població més benestant.

Per tant, veiem que sí que afecta i s'està redistribuint i forçant a població que escolaritzaria en determinats centres que generen expectativa per ser molt demanats, també per les situacions a les zones i pel seu perfil, veuen disminuïda l'oferta –que obliga a redistribuir–, encara que no sigui una paraula simpàtica. Han de poder optar a places d'altres escoles que no han tingut la mateixa visibilitat o demanda.

Per això no ho comparteix, perquè la redistribució és de tothom. Per això, si hi ha places ocupades per alumnes que han tingut dificultats de la mena que sigui; econòmiques, socioculturals, derivades de discapacitats o de qualsevol altra mena, és evident que obliguem a la redistribució d'aquella població que no té aquelles dificultats en aquest moment. Per tant, la redistribució afecta absolutament a tothom.

Quan diu que limita el dret d'elecció, ho veu exactament a l'inrevés. Diu que és casual que les persones més desfavorides sempre escullin els centres més segregats. Creu que és negar una realitat, ja que molta gent ha limitat el dret d'elecció. La quota, el pagament, ha limitat l'accés a famílies a determinats centres per no poder assumir els costos. Això sí que ha estat una limitació del dret a elecció.

El que fa el Pla de Xoc és trencar aquesta barrera de limitació. No obliga a anar al centre concertat. El que diu és que centre concertat també és per a tu i també hi pots optar. I ara, eliminem aquesta barrera econòmica que, no entenem per què interessa menys a la població vulnerable. Per tant, el que s'està fent és trencar una de les barreres que ha fet que, històricament, determinades famílies no es plantegessin determinats centres, especialment concertats, com a opció d'escolarització per als seus fills. En qualsevol cas, l'última paraula la té la família. Això vol deixar-ho clar. Hi ha tot un procés de garanties amb el que ara no s'entretindrà.

Explica que l'objectiu està molt clar i està molt i molt demostrat que en centres on conflueixen un percentatge molt alt d'alumnes amb dificultats progressa menys. Per tant, aquest és un objectiu irrenunciable. Evidentment, estan oberts a qualsevol fórmula que millori la manera d'aconseguir-ho, però necessitem que totes les escoles puguin presentar les realitats de l'entorn d'una forma equilibrada i, per tant, tothom contempli les necessitats que el sistema –que ara per ara, és el que tenim– i que es pugui contemplar aquesta aposta pel progrés de tot l'alumnat. No només del progrés d'un perfil d'alumnat que pot accedir a una determinada proposta educativa i que, per tant, acaba generant que les persones amb dificultats acabin anant al mateix centre.

També discrepa del benefici per les famílies. Diu que no és demagògia i assegura que tenen moltes expressions objectives de famílies que estan contentes d'haver pogut trencar aquestes barreres, tant en sistema públic com concertat i de poder tenir l'opció de participar de projectes que, en una altra conjuntura no s'haguessin plantejat. Expressa que va més enllà del públic i del concertat. Veuen el resultat en determinats col·lectius i centres on, amb termes globals i acadèmics, els resultats milloren. Coincideixen en algun dels plantejaments i pensen que tots els sistemes són imperfectes i es poden millorar, però que és una línia que han de continuar intentant fer; una lluita contra la segregació molt i molt decidida.

Maria Truñó vol reforçar que, el que tenim entre mans és avançar en la finalitat de l'educació i que així està establert a la Llei d'Educació de Catalunya. Es tracta de compensar les desigualtats socials de partida i avançar en aquest principi de tot el sistema educatiu que ha de ser l'escolarització equilibrada corresponsabilitzant tots i cadascun dels centres educatius que reben fons públics. Per tant, aquest objectiu de la barrera social en tots els centres, és la intenció. Els mecanismes que tenim, de totes totes,

passen per –clar que etiquetar és la versió negativa– detectar, perquè ho necessitem, allà on estan els problemes i la màxima vulnerabilitat i acompanyar de la millor manera repartint per tot el sistema.

Explica que de segur que dins del Pla de Xoc contra la Segregació hi ha molts elements a millorar. El CEB ja fa uns mesos que treballa en l'avaluació d'impactes del Pla i, aquesta valoració que es feia de què les famílies es veuen perjudicades d'entrada es contradiu i ja hi haurà ocasió, quan sigui l'hora, de compartir aquesta valoració. Hem de trobar aquest equilibri entre acompanyar els infants i les famílies més vulnerables i alhora fer la mirada de sistema on el que necessitem és la màxima diversitat i barreja social en tots i cadascun dels centres. Comparteix que això implica corresponsabilitat dels no vulnerables, això és essencial perquè ens hem de convèncer tots de què aquest és l'horitzó, la barreja i la diversitat social a l'escola. En aquest sentit creu que compartim elements i revisem mecanismes, però l'objectiu central és el que és i creu que sí que el compartim.

Marta Carranza informa que aquest debat és el que s'està duent a terme a la comissió de Mapa Escolar, En petit comitè es debaten aquests temes i ara es crearan espais, a partir del decret d'admissió, per seguir debatent aquest tema important de cara a la projecció de les polítiques educatives de la ciutat.

Àngels Cadena, professora i directora de centre públic, vol tractar diferents temes. Un fa referència a la bona situació de què es parlava, Creu que, com a consell educatiu hauríem de felicitar a les famílies i a les comunitats educatives per haver aconseguit mantenir-nos en aquest 0 i escaig % de contagis. No és que no hi hagi casos, però sí que ens estem mantenint i les famílies i nosaltres hem après mesures preventives. Els infants i adolescents que venien amb símptomes, o se'n detectaven a la seva família, ara ja no els porten. Romanen a casa i ja no confinem grups. Creu que val la pena donar aquest missatge comunitari perquè, aquest fet, fa que les dades de confinament siguin molt inferiors. A més, comenta que la variant britànica sí que existeix.

Un altre tema és el de les mesures de la Taula Covid de ciutat, del treball de filigrana que es va fer amb des del CEB i des de l'Ajuntament. Es tractava d'esponjar els centres educatius amb espais públics de la ciutat. Aquesta mesura ha estat celebrada a 7 sessions de la Taula Covid, tot i que s'està aprofitant de manera desigual, perquè va en funció de moltes coses.

Vol demanar un impuls, de cara al curs vinent, perquè aquest plantejament esdevingui una realitat i no només una eina per la Covid. Que fóssim una ciutat educadora de veritat i que omplíssim carrers i places d'educació i que aquesta s'expandís més enllà. Parla dels que ho estan fent, no només en temps d'esbarjo, sinó en temps educatiu. Fem classes, diu, no cal esperar la república, ho podem fer nosaltres ara i està resultant molt bé i molt educatiu, no només per a nosaltres i per l'alumnat, sinó també pel veïnat i la comunitat. Els carrers estan més nets, hi ha molt més respecte i, fins i tot l'educació surt, de veritat, dels edificis escolars. Empara aquesta proposta per al consell escolar i perquè es tiri endavant. Va ser una bona mesura i cal consolidar-la.

Sobre el tema del Mapa Escolar, creu que hi ha moltes coses a dir i tothom té les seves raons. Com a mestre i directora d'una escola en un barri i un districte on les situacions vulnerables són molt importants, fa dues reflexions. El tema no està entre la pública i la concertada, el tema és visualitzar tots els projectes educatius amb la mateixa força.

Hi ha un tema molt important del que mai se'n parla i aprofitant el moment de Portes Obertes, poden dir, fins i tot amb exemples, és que els centres d'aquestes zones s'estan trobant amb famílies de qui es deia abans que podrien tenir opcions a centres concertats –no sap per què, ja que n'hi ha de públics molt millors–, que no agafen l'opció de la primera escolarització dels seus fills en centres públics, on hi ha projectes de molta qualitat, perquè hi troben massa diversitat.

Creu que això, com a població, ens ho hauríem de fer mirar. Perquè una cosa és la teoria i el que diem, i una altra és el que passa a vegades a la pràctica. Hi ha moltes famílies que estan fent l'aposta realment per treballar i viure la diversitat i fan aquest pas, però n'hi ha moltes que no. Creu que va molt més enllà de nosaltres i que cal una tasca molt més important de consciència ciutadana. Aleshores sí que deixaríem de parlar de repartir i deixaríem de parlar de segregació.

Marta Carranza recull la part de la proposta per vehicular-la.

Montse López T., vol reforçar allò que han dit la C. Alegre i l'A. Tuset. El que ha dit l'Andrea s'entén molt clar, que sempre es mouen els mateixos i creu que anava per bona línia. Dóna felicitacions ja que, en tot el temps que porta al consell, és el primer cop que veu, de debò, mesures en contra de la segregació i és el primer cop que s'ho comença a creure, sincerament. Explica que fa quatre anys que crida en solitari o amb 3, 4 o 5, i per fi ho veu. Dóna les gràcies per començar a visualitzar canvis i implicacions.

També té algunes coses per comentar. Amb relació al Pla de Xoc, li ha semblat veure a la infografia que els NESE B eren un 11,7% aquest curs. Ahir al consell escolar de Ciutat Vella es van passar unes dades de detecció d'alumnat vulnerable molt diferents. El que sempre hem defensat les famílies i sempre hem dit és que d'11% res de res. Ni 6% ni aquestes xifres que el Pla de Xoc havia bellugat fins ara. Les xifres reals van del 25% cap amunt. Fa molt temps que les famílies ho estan dient i ahir va tenir una alegria perquè a Ciutat Vella les havien detectades i ara no ho veu i voldria saber en quin moment s'ha perdut i vol que li ho expliquin bé. Creu que sí que tenen detectat fins a un 30% que es detecta a Ciutat Vella.

Un altre tema és referent a la comissió contra l'assetjament que es va tancar aquest curs passat al consell. Explica que l'assetjament escolar ja és ara un problema greu a Catalunya i a Barcelona. Amb el Pla de Xoc, la previsió és que s'agreugi i no que millori. No veu aquestes mesures de prevenció, acompanyament i tractament de l'assetjament escolar. Assegura que són urgents i pregunta a la secretària, que va estar a la comissió, per l'estat de l'informe, de les mesures demanades, perquè no estem parlant de qualsevol cosa i voldria saber que això tira endavant, perquè ja no es pot endarrerir més.

Amb relació al que s'ha explicat de la Covid, també vol felicitar, en general, a la comunitat educativa, ja que la presencialitat era una prioritat. Ho pensen les famílies i estan molt contents, però hi ha alguna cosa que s'ha despenjat i ha caigut i en voldria parlar en algun altre moment amb més calma, que són els NESE A. La inclusió s'ha perdut. Com a prova d'això, explica que a moltes escoles, a primària s'ha fet una redistribució del professorat per aconseguir grups més petits.

El fet que no hi hagi professor de música perquè hagi de fer de tutor de grup ho entén, perquè cal adaptar-nos. També ho entén pel mestre de gimnàstica. Però un altre cas és el mestre d'educació especial, que s'han perdut als centres. Hi ha llocs que necessiten un mestre d'educació especial per a la inclusió, que són els que s'han perdut pel camí. Creu que se n'ha de parlar algun dia.

Marta Carranza explicarà després el camí que segueixen tots aquests informes de les comissions i el seguiment que se'n fa amb les presentacions a les diferents administracions. Les sis comissions que van funcionar estan tancades i explicarà quin camí segueixen anunciant que hi ha bones propostes i idees per temes punyents com ara aquest de l'assetjament.

Maria Roca, representant les direccions de les escoles bressol, s'afegeix a les felicitacions. La Taula de Ciutat dóna, realment, el pols diari de les escoles i això s'agraeix moltíssim. Transmet dos apunts per encàrrec de les direccions de les escoles bressol. Un és el tema d'adequar les places de P3 a la demanda, que els sembla molt bé, sobretot per aquells infants que comencen la seva escolaritat. Però cal tenir en compte que aquesta revisió també es pugui fer a l'etapa de 0-3. Parla de la pressió d'infant per persona referent, que és molt alta i creu que s'hauria de revisar.

Aquesta darrera setmana, les direccions de les escoles bressol van tenir l'oportunitat de conèixer el Pla de Xoc i el tractament del paper que juguen les escoles bressol en la formació i el seguiment de les famílies més vulnerables. Hi ha direccions que han pogut abordar, d'una manera més tranquil·la tot l'encàrrec, però n'hi ha d'altres que, des del centre i per la situació geogràfica que tenen per l'entorn vulnerable, s'han sentit molt pressionades per la responsabilitat d'aquest acompanyament de les famílies a l'escola bressol.

Posa damunt la taula que, si han de participar d'aquestes gestions, que els sembla molt bé, haurien de tenir una mica més de temps i, sobretot, que es tinguin en compte aquestes escoles que tenen aquesta pressió per la situació.

Marta Carranza agraeix l'aterrament que sempre ofereix la M. Roca d'aquesta etapa 0-3, que és el principi de tot i no l'hem d'oblidar mai.

Insisteix en el debat i en què s'està treballant molt en aquest tema de Mapa Escolar i que s'està avançant i anima a la participació, que està oberta a totes les aportacions de la comunitat educativa.

5. Valoració de l'informe d'escolarització de l'alumnat NEE A.

Mercè Massa fa una valoració per no estendre's, ja que sap que tothom ha tingut aquest informe. En farà els aclariments que es considerin més adients. Presenta l'informe de valoracions amb unes infografies.

Explica que el nombre total d'alumnat escolaritzat identificat en aquests moments és de 6.798, que representen el 3% del conjunt de l'alumnat. Des del punt de vista del paràmetre estadístic i formal, es compleixen els paràmetres generals de tots els centres detectats en el conjunt i ensenya la distribució tant en centres públics com concertats. Els sembla que el que té més interès, en el marc del consell, és veure, amb la imatge següent, com està escolaritzat aquest alumnat; 4.000 alumnes en centres ordinaris, 600 en centres ordinaris, però escolaritzats en SIEI i 2.000 en centres d'educació especial.

Comenta que aquest any no és gaire significatiu, ja que l'escolarització compartida no ha estat favorable per la situació de pandèmia, amb la limitació dels grups bombolla i d'alumnat que només pertany a un dels grups. En tot cas, són conscients que ara estan davant d'un repte molt important, el repte de l'escola inclusiva. S'haurà d'anar observant i veient aquesta evolució de l'alumnat en funció de les seves necessitats i de les seves característiques cap al pas a escoles ordinàries i compartir i ser conscients de l'aplicació dels recursos i serveis que aquests alumnes necessiten, que poden ser molt específics.

Presenta els serveis de transport, monitoratge, de menjador, de material més específic i veure com són elements claus per poder garantir tot el procés cap a l'educació inclusiva. Entén que no cal veure tota la informació, però cal veure quines són les reflexions que consideren més oportunes per fer.

El sentit de l'informe (s'ha dit que ha estat un col·lectiu molt invisible) és que es considera també important posar el focus en alumnes amb NESE A, veure quin és el tipus de proposta d'escolarització que feta i, a partir d'aquí, començar tot un procés de millores, tant en el procés de preinscripció com de matrícules. Són conscients que moltes famílies amb alumnes amb necessitats educatives específiques ho tenen més difícil per conèixer les possibilitats, l'oferta, les vacants i les opcions.

Per tant, ens proposem un punt molt important de millora; veure com fem efectiu l'acompanyament a les famílies d'aquests alumnes i garantir aquesta amplitud d'opcions per una escola inclusiva i garantir l'assignació de recursos necessaris perquè, el nombre més gran d'escoles possibles i de la manera més equitativa, estiguin preparades per a poder acollir i atendre amb les millors condicions les necessitats d'aquest alumnat.

Aquest és l'objectiu de l'informe. Reflectir el punt de partida i la situació actual i, a partir d'aquí, anar treballant i observant com anem millorant molts dels aspectes que l'informe recull i que tenen recorregut de millora.

Joan Subirats vol fer un comentari amb relació a la intervenció de l'Àngels sobre la diversitat. Explica que, com molts temes tractats aquí, és un tema de llarg recorregut. Moltes vegades voldries que la realitat fos molt diferent molt ràpidament, però hi ha tot un procés de canvi i de transició que és inevitable. És important veure, en molts d'aquests temes, si anem o no en la bona direcció.

Explica, sobre el tema de la diversitat, que Barcelona ha passat, en els darrers vint anys, de tenir un 1% de persones empadronades vingudes de fora d'Espanya a tenir-ne el 28%. Això és una xifra i una transició rapidíssima que s'ha donat a molt pocs llocs d'Europa. En canvi, si mirem el personal que té l'Ajuntament de Barcelona treballant com a funcionari, com a empleats públics, no tenim un 28%, tenim un 1,3%. Vol dir que hi ha un procés d'ajustament, en general, de tota l'estructura institucional i de serveis, etc. que ha de tenir, d'alguna manera, una adaptació a una realitat de diversitat cultural que no és episòdica, sinó que és molt més estructural i que durarà molt temps.

En l'àmbit educatiu és un element molt evident, ja que en molts casos, la mitjana d'edat dels nous nadius ha fet abaixar, precisament, la mitjana d'edat general de la ciutat i, per tant, té uns efectes més importants en el sistema educatiu. Però és un tema molt general en molts àmbits i, per tant, una prioritat que ara tenim des de l'equip de govern, d'incorporar aquesta diversitat i aquesta interculturalitat en molts dels elements i de les polítiques que tirem endavant. Volia fer un comentari d'aquest tipus per fer una mica de ressò d'allò que l'Àngels comentava.

Maria Truñó vol fer un comentari sobre la intervenció de la Maria Roca i de l'etapa 0-3. Una qüestió és el que demanava la Maria, de revisió de la mida dels grups 0-3. Vol situar-lo com a tema que fa temps que està sobre la taula. Explica que no es pot assimilar la franja 0-3 a la de P3 en amunt. Que de P3 en amunt els grups es redueixin, no condiciona que l'alumne tingui una plaça d'escolarització. Si no és en una escola, és en una altra i aquest dret estarà garantit. I això no és així a l'etapa 0-3, on qualsevol canvi en la

mida dels grups implica que infants i famílies es quedin fóra de la xarxa. Ho diu en el sentit de fer comparacions de la mida de grups en una etapa o en una altra. Hi ha implicacions molt diferents.

Pel que fa a la segregació i a l'acompanyament, vol compartir unes informacions importants anunciades abans. Es tracta de la consolidació i ampliació de les figures dels educadors socials a les escoles i als instituts públics de la ciutat de Barcelona. Fins fa un any n'hi havia una vintena. En el marc de Pla de Barris es consolida aquesta línia de treball. Des de fa tres anys es tira endavant per part del CEB. Ara passarem a tenir 41 centres amb aquestes figures dels educadors socials que tenen un paper molt important. A la franja 0-3, hi haurà educadors socials en 12 escoles bressol del Pla de Barris. Amb aquest enfocament específic allà on més falta fa, com reclamava la Maria, tenim aquesta notícia positiva des de fa pocs dies.

Andrea Tuset no sap si és el moment, però li agradaria introduir el tema del temps del migdia i dels NESE A. Demana si es podria trobar algun tipus de beca a l'Ajuntament o una solució en aquest tema. Hi ha moltes dificultats per cobrir les necessitats especials en aquest temps de migdia. Es tracta de garantir drets i que puguin estar en igualtat de condicions, que és bàsic; que es puguin quedar a dinar a l'escola.

Isabel Costa [des del xat]: Totalment d'acord en tractar el tema de l'atenció de l'alumnat amb NESE A durant el temps de migdia. És un tema molt important.

Marta Carranza proposa introduir el tema a la comissió permanent quan es parli del contingut en l'ordre del dia del plenari. Proposa, també un treball previ de presentació d'aquest tema abans del plenari. Es podran trobar més propostes amb aquest treball, que tractant-lo avui. Demana més intervencions amb relació a l'informe presentat.

Montse López T. vol parlar de dues coses. Demana reforços. Aquest informe tampoc parla de les seves propostes de fa una estona i es refereix, també, a la intervenció de l'Andrea Tuset. És el temps de migdia i la manca de suport. Diu que, seriosament, és la inclusió la que ha caigut en temps de pandèmia. Opina que cal dedicar-hi més temps i parlar-ne més. No es vol estendre, però diu que les mancances són infinites.

Està molt contenta per aquestes escoles que ara passen al sistema públic. Es vol avançar preguntant si hi ha previsió d'anar ampliant. Pregunta si el tema queda aturat o si es preveu seguir aquesta línia per al curs vinent.

Marta Carranza creu que ha quedat clar que és una línia estratègica. Dóna la paraula a membres del CEB.

Joan Subirats explica que hi ha un decret de la Generalitat del mes de febrer que també preveu que hi hagi aquesta possibilitat d'incorporació d'escoles concertades, sempre que es donin unes característiques i unes condicions especials. Des del CEB, entén que pot parlar en nom de la M. Massa i de la M. Truñó, dient que si hi ha temps i oportunitat de fer això, atenent els criteris que marca aquesta normativa, es farà. Perquè aquesta és la posició en què ens trobem. Aquesta és la idea.

Mercè Massa confirma les seves paraules explicant el que preveu el decret, mentre el centre ho pugui plantejar i comptant amb la seva voluntarietat el compliment dels requisits. Com se sap, l'oferta de la ciutat és molt desigual i descompensada, per tant, aquest equilibri també obre aquesta possibilitat i aquests casos són plantejats i estudiats i en algun cas es resol a favor d'aquesta possibilitat. En d'altres no

es compleixen les condicions i no és possible. Amb la finalitat de cobrir i reequilibrar les necessitats d'escolarització, la idea és, en un principi, de continuar.

Afegeix, sense voler obrir el debat, que l'informe fa referència als serveis del migdia. Es dona informació, tant del servei de menjador com de les beques de menjador i tant per a l'alumnat amb necessitats educatives de tipus A, com del servei de suport addicional de monitoratge. Són dos serveis que van en paral·lel. És a dir, en l'ordinària van junts; la beca contempla una part d'ajut pel menjar amb monitoratge inclòs. En el cas d'educació especial entenen que, malgrat que hi hagi una beca, moltes vegades es necessita un ajut extraordinari per a poder comptar amb més monitors que facilitin el temps del migdia.

Concretament, aquest any, com diu l'informe, hi ha tres-cents vint-i-dos alumnes que han tingut una aportació extraordinària de monitoratge amb independència a més, de la beca de menjador. Perquè la seva situació de manca d'autonomia constata que no tenen capacitat de menjar sols i necessiten aquest ajut. Per tant, està contemplat, tot i que no tanca en absolut el debat que es proposava, que és molt important i molt interessant. La veritat és que el temps del migdia el podrien debatre i reflexionar plegats, tant per tot l'alumnat, perquè és un temps educatiu molt important i que moltes vegades no té prou visibilitat al mateix debat educatiu. I per descomptat, el de NESE A que, evidentment, té el mateix dret de quedar-se i fer ús del menjador amb les millors condicions. Les línies hi són i l'informe també ho recull.

Marta Carranza recull totes les aportacions, també del xat. Anuncia que es farà una prèvia, com ha dit abans, per presentar-la al consell plenari. Presenta el següent punt de l'ordre del dia.

6. Espai Comissions de treball.

Marta Carranza explica, com comentava en J. Subirats, la posada en marxa, des del mes de desembre, a partir de les propostes de tots plegats i fent un buidatge de tots els temes punyents que hi havia entre-mans, una selecció per proposar comissions de treball. S'hi han apuntat moltíssims membres del consell de ciutat, de consells de districte i, fins i tot, membres de consells de centre, ja que es va obrir la possibilitat a la màxima participació de persones que s'hi volguessin implicar.

Ho creuen una manera de treballar de base del mateix consell. Està tothom molt satisfet del treball que es fa; del que es va fer el curs passat i el que s'està fent. Farà un breu resum de les quatre comissions engegades i ho faran les presidències de les comissions. Es tracta d'explicar l'objectiu i les primeres sensacions. Algunes han fet una, dues, o tres reunions. Ens en faran un tast.

Isabel Costa, és copresidenta amb la Domi Viñas de la **comissió de Seguiment del Pla contra la Segregació Escolar i Anàlisi de Beques i Ajuts**. Explica que la comissió es va reunir per primera vegada el 10 de desembre i es va definir l'estructura de treball que volien seguir i els objectius que es volien assolir.

Es van decidir sessions mensuals i ja n'hi ha hagut dues de molt interessants. Un dels objectius és: avaluar l'aplicació del Pla de Xoc contra la Segregació Escolar a partir de l'anàlisi de la distribució de l'alumnat i la planificació i distribució de recursos. Aquest objectiu es va dividir en dos i la primera sessió va ser aquesta.

La següent sessió, ja de treball, va ser l'1 de febrer. Es va convidar una persona que va fer una presentació que va permetre generar un debat molt interessant i molt ric. Va anar a càrrec d'en Xavier Bonal, catedràtic de sociologia de la UAB. Va ser sobre el 1r punt de l'objectiu a treballar: la distribució de l'alumnat.

L'1 de març, va ser la tercera. La persona que va fer la presentació per generar després el debat, va ser la Xeila González, investigadora del Departament de Sociologia de la UAB. Va fer una presentació sobre el 2n punt d'aquest objectiu: la planificació i la distribució de recursos. A partir d'aquí, esperem poder obtenir un informe interessant que ens porti a poder aixecar aquest tema important per a tothom, tant com s'ha vist en aquest consell educatiu i que genera molta expectativa i també moltes esperances.

Pensa que el CEB està fent, en aquests moments, una feina molt interessant, molt rica i que va pel bon camí. Creu que cal valorar això. Des de les direccions dels centres públics ho estan vivint prou bé i amb interès i ganes que les coses surtin bé, tant com vol el CEB, però ells també som els primers que ho volem. Espera que aquesta comissió de treball arribi a alguna cosa realment positiva per a la ciutat de Barcelona.

Marta Carranza agraeix la intervenció i explica la participació molt directa que hi ha en aquestes comissions amb moltes persones i diferents mirades i també amb persones de l'administració pública. Creu que és enriquidor veure com s'intercanvien les diferents mirades i el fet de poder arribar a compartir algunes conclusions i algunes propostes. Explica que hi ha interseccions d'algunes comissions amb d'altres i que després es parlarà del tema. La de Mapa Escolar, és una comissió estructural.

Gemma Xarles, copresidenta, amb Roger Martínez, de la **Comissió de Mapa Escolar**, comenta, per afegir a la informació que ja hi ha, que el primer dia es va comentar la mateixa definició de 'Mapa Escolar', que els sonava a un concepte antic i a una imatge una mica estàtica, veient els canvis de la població que hi ha hagut a Barcelona; evolució demogràfica, canvis urbanístics i dinàmiques d'educació.

Per tant, al final acaba sent un mapa dibuixat i els semblava que era important acordar quins eren els criteris que s'havien de tenir en compte per a planificar l'oferta educativa, que podia ser canviant tenint en compte tots aquests canvis que té una ciutat i, evidentment Barcelona. Tenint en compte, també, les diferents etapes educatives, ja que la manera de concretar els criteris pot ser diferent a cada etapa. Posa exemples com la proximitat; que és diferent la de P3 que a secundària. Dins d'això, hi ha quatre sessions i ja s'ha fet la primera, en la que es va definir això que explicava. El 8 de març es va decidir d'analitzar tres coses per a definir els criteris. Per elaborar-los es convidava una persona per a poder obrir aquesta reflexió.

El primer que cal tenir en compte és aquest pas de primària a secundària; les adscripcions. És el que van fer dilluns. Va venir Isaac González, sociòleg de la UOC. Un altre aspecte a tenir en compte, el de la proximitat que pot ser diferent en cada etapa educativa, s'hi va incorporar l'àmbit públic i el concertat i la idea. Es va comptar amb Xavier Bonal, de la UAB.

Al tercer grup, el de segregació, li interessava conèixer què estava treballant l'altre grup i, des de la planificació, com es pot ajudar a tractar aquests processos de segregació i el tema de la competitivitat; com no promoure-la des dels centres. Hi ha aquestes tres línies i les dues dates, que queden pendents.

Oriol Sala, representant de l'alumnat i copresident, amb Manuel Conte, de la **Comissió d'Educació Emocional i Salut Mental**, explica que, a la comissió van sorgir diferents propostes i preocupacions que van decidir agrupar en quatre o cinc sessions. S'ha decidit centrar cada sessió en una etapa educativa diferent: educació infantil, primària, secundària i postobligatòria. Han decidit dividir cada etapa en sessions concretes per a concretar les problemàtiques de cada etapa. Ja que semblava que cadascuna presentava problemàtiques diferents.

A cada sessió s'intentaran elaborar propostes sobre una pregunta que actuarà com a guia: "què necessita una família d'una escola per a fer un acompanyament del seu fill en l'àmbit emocional?". Aquesta pregunta funcionarà com a guia a cadascuna de les sessions. Finalment, quan disposin de tota una sèrie de propostes, elaboraran un informe que s'entregarà a les institucions que puguin prendre cartes en l'assumpte.

Vol exposar que la dinàmica establerta, fins al moment, és molt bona. Van comptar amb alguns experts com la Montse Colilles, psicòloga clínica i, de moment, hi ha una participació molt bona i s'estan fent propostes molt bones.

Marta Carranza explica que s'està desenvolupant, també, amb la direcció de salut de l'Ajuntament i amb el CEB, que està ajudant amb recursos que ja hi havia sobre la taula i posant-los a disposició. Es crea una dinàmica molt positiva i molt bona. Presenta la següent comissió **d'Escoles, Entorns i Barris Educadors**.

Guillem Gottschalk Alonso representant d'entitats del lleure del CJB i president de la comissió, explica que la comissió s'ha activat recentment, el 3 de febrer. El treball de la primera reunió va ser molt interessant en un tema que genera propostes prou ambicioses amb el fet de poder visualitzar la ciutat com a una ciutat educadora des dels seus barris, etc. Es van generar diferents debats i les seves conclusions es van organitzar en tres línies de treball que s'aniran desenvolupant en les properes 2 sessions amb diferents experts per elaborar aquest informe.

La primera línia de treball és la del foment de la coneixença i coordinació dels diferents espais i agents educatius i comunitaris, que era molt bàsica perquè som molta gent fent moltes coses i és clau que ens coneguem i saber detectar quines són les bones pràctiques des de tots els diferents àmbits. Poder destacar aquelles que han coexistit i posar-nos una mica en contacte d'aquesta manera.

Després es tractaria l'ús social dels centres; l'ambivalència i la possibilitat que hi ha als centres dins i fóra de l'horari lectiu i poder generar algunes estratègies o propostes i idees per a poder expandir una mica aquest entorn educatiu o espai educatiu que és l'escola.

L'últim tema seria el de dotar d'espai públic per allargar l'espai educatiu i com es pot fer aquesta expansió de participació, no només a l'escola, com s'han anat obrint arran de la pandèmia sinó, què passa després de tot això. Si aquests espais i aquestes tanques seguiran existint o no i si val la pena continuar treballant perquè aquestes places i aquests carrers que estan en aquests entorns escolars o més enllà d'això, puguin esdevenir aquest espai on poder educar aquests infants i joves des d'una visió comunitària i des d'una visió educativa pel que fa a barris i ciutat.

Marta Carranza creu que s'ha fet una idea global d'aquest inici de comissions, només l'inici, i el debat i la participació està en ebullició al final de curs tindrem, de cadascuna d'aquestes comissions, els informes d'anàlisi i propostes resultants de tota aquesta feina que s'està fent al plenari on s'està treballant molt. Es trobava interessant fer aquesta presentació. Demana intervencions per passar al torn obert.

Maria Truñó agraeix l'esforç de tanta gent treballant a les comissions, i sobretot per l'enfocament estratègic i que toca temes de màxima centralitat a les polítiques educatives. Troba el plantejament molt centrat per treure conclusions que puguin ser útils per la presa de decisions i per les valoracions per part de l'IMEB i del Consorci, etc. El tema de la segregació és importantíssim i parlat ja moltes vegades. El tema de la salut mental, que està fent més evident aquesta crisi encadenada que tenim, que està sent una crisi

emocional, cal observar-la amb la mirada de salut mental a l'escola. No només pensant amb clau d'alumnat, sinó amb mirada més oberta a la comunitat educativa i al professorat i creu molt important que es treballi així.

Parla de dues qüestions molt concretes per a poder contextualitzar amb el tema de barris educadors, escola i entorn. Vol compartir les dades que tenim avui, que són molt positives. Sobre l'experiència concreta de l'Àngels, vol compartir que avui dia, quatre de deu escoles estan utilitzant espais de ciutat, una trentena en equipaments i més de cent cinquanta en places i espais públics i altres. També a una vintena d'escoles hi ha talls a les entrades i sortides de l'escola.

S'està fent un treball de camp per analitzar qualitativament i poder anar actualitzant aquestes dades i treballar a fons per veure de quina manera acompanyem, tal com deia el govern, perquè això quedi després d'aquest curs de pandèmia. Aquest treball, per tant, serà molt útil per a veure com acompanyem i quines condicions calen per empènyer i animar a més escoles i a consolidar les que ja ho estan fent i seguir aquesta línia de fer ciutat educadora com ja hem estat fent.

També hi ha una qüestió molt concreta i important, comentada per M. Carranza i que hem estat treballant, i és que creiem que hi ha un abans i un després del decret d'admissions. Aquest, preveu òrgans de participació per fer efectiu aquest criteri i aquesta nova ordenació i plantejament de la programació de l'oferta educativa. En concret, parla de què cal i crear i constituir dos òrgans de participació. Per un costat, les Taules Locals de Planificació que són molt de l'administració, però també amb un rol polític, un rol d'inspecció i amb un rol de la comunitat educativa. Hem de treballar, en el marc del CEB, quina forma li donem. I un altre òrgan que s'anomena Comissions de Participació en la Programació que està específicament pensat per escoltar tots els elements i criteris per part de la comunitat educativa.

El que volíem plantejar al consell educatiu, era que l'actual **Comissió de Mapa Escolar**, que és estructural –com s'ha dit–, del Consell Educatiu, un cop acabada tota aquesta elaboració de criteris que estan en marxa, per tant, al maig-juny, poguéu passar a constituir-se com a comissió de participació en la programació, també de manera estructural, tal com preveu aquest nou marc del decret i que, com a comissió, participi en aquesta Taula Local de Planificació.

Són diversos articles del decret que poden semblar de caràcter molt jurídic, però creu que obre oportunitats perquè hi hagi molts més vasos comunicants d'aquest treball important que s'està fent amb lògica de comissió de Mapa Escolar. Expressa que comparteix molt la idea del mapa estàtic, també parlat amb la Mercè Massa i creu que ajuda a pensar més amb aquesta lògica de criteris a tenir en compte amb diferents etapes i altres, i fer-ho amb aquestes noves eines i els espais de participació que es preveuen per avançar amb tot el tema de la programació de l'oferta educativa. És una llibertat que ens permet el decret i la seguim treballant.

7. Torn obert

Marta Carranza inicia aquest punt amb una llista de coses per compartir, algunes de tràmit.

Hi ha dos canvis de noms de centres: l'institut Sant Andreu es passa a dir institut Nou Barris. Explica que cal passar pel consell per aprovar-ho i que si algú no hi està d'acord, ho hauria de dir.

Un altre és el canvi de nom de l'escola Reina Violant integrada a l'escola Comas i Solà, i que es passarà a dir així. Es passarà l'informe per escrit.

Després es farà arribar tot el tema de consentiments per al consell educatiu necessaris per a un tema de comunicació regular i de tramesa d'informació i d'imatge. És més aviat per si es fan fotografies en les reunions presencials. Arribaran unes cartes que s'hauran d'omplir.

També informa de la celebració tan ajornada de la celebració del 30è aniversari, que es pensava que hauria de ser presencial. S'ha fet un vídeo dels trenta anys on surten molts dels presents, i es preveu un acte per al mes de juny al Saló de Cent amb la presentació del vídeo i el tancament de la Taula Escoles i Covid, que ha fet aquesta feina tan rellevant de gestió i seguiment de la Covid i de la presencialitat a les escoles.

Àngels Cadena [des del xat]: Fóra recomanat que els centres no tinguessin el nom dels barris perquè confon a la població i pot portar a malentesos amb la resta de centres.

Montse López T. fa tres preguntes breus. Explica que quan es va fer la comissió sobre l'assetjament sempre es va dir que es diferenciaria entre l'assetjament entre iguals i l'assetjament per part d'un superior. Havent passat el què ha passat a l'Institut del Teatre –en boca de tothom– sabem que els instituts de secundària no són aliens a aquesta problemàtica, caldria demostrar una certa agilitat, per part del consell escolar, a crear un protocol o una comissió al respecte i firar-s'hi. Es mostra sorpresa que el tema no surti, per creure'l prou greu.

Les altres dues són respecte a les beques de menjador. No saben què ha passat ni si té a veure amb el tema del confinament, però les beques de menjador dels instituts s'han tornat a reduir a dos dies. No saben si és a tots els instituts o només a alguns. Ho considera un escàndol, ja que els alumnes mengen més que dos dies a la setmana i qui necessita una beca de menjador la necessita per a cada dia. Després d'haver fet l'esforç per a tenir un institut a temps complet i tenir els quatre dies de beca, no saben el que ha passat. No ho pot dir de tots els instituts, per manca de dades, però té noms concrets d'instituts on ha passat.

Hi ha un altre tema que s'arrossega de fa massa temps. Cada any es cobren les beques de manera diferent. L'any del 155 va ser un escàndol, perquè van arribar al mes de juny. Entén que són pressupostos anuals i parla tant de les beques de batxillerat, fins de la universitat, o com d'estudis artístics, de totes. Creu que el que no pot ser és que, si el més aviat que han arribat mai ha estat al gener i a l'any següent, per un decalatge, arriben al març –les de batxillerat encara no han arribat aquest any, que són les primeres–, això deixa uns mesos en blanc, per aquest endarreriment.

No s'acaba de parlar mai d'aquest tema i demana que se'n parli algun dia. S'ha de parlar amb qui calgui, tant si és el ministeri, com una altra entitat. Diu que ja fa cinc anys d'aquesta situació i cada any diu el mateix.

Guillem Gottschalk Alonso fa dos prec. Un de tècnic, no gens banal per a ell, de si en els documents pot constar també el nom de sa mare, els noms complets. Ho vol posar en relleu, perquè a més la coincideix que la seva mare és mestra.

L'altre és per fer atenció en alguns documents on encara consta Consell Escolar i no Consell Educatiu, desconeixent si és perquè encara s'està pendent d'algun tràmit. Vol eixamplar aquesta mirada educativa i per això ve en representació de les entitats de lleure educatiu de la ciutat de Barcelona i en aquest cas a la comissió de barris i entorns educatius i les consideracions en les temàtiques, les ordres del dia, etc.

Han fet una primera arribada i comenta la qüestió de l'aniversari, però creu important eixamplar aquestes mirades quant a temàtiques, de concepcions i també d'agents per no recaure en aquesta idea d'escola, del que passa a l'escola o dels agents que intervenen a l'escola i coincideix al fet que, a vegades, aquests agents per part d'aquest monitoratge del temps de menjador o d'activitats extraescolars –que deien a la comissió que és una paraula una mica viciada–, també estan a l'escola i són un més a l'hora de treballar. Convida a fer aquest eixamplament de mirades.

Andrea Tuset, AFFAC, [des del xat]: les entitats aquest curs també estan tenint problemes amb les beques esportives no sé si és genèric.

Marta Carranza respon amb relació als dos cognoms demanant que els faci arribar complets i es posaran i a tothom qui ho vulgui. Sobre l'altra qüestió respon que hi ha una mesura de govern que fa aquest canvi de mirada i canvi de denominació com a consell educatiu amb nous agents que ja estan incorporats, però com a convidats perquè ni amb relació al nom ni als nous membres està aprovat pel Departament d'Ensenyament i estem a l'espera. Quan es tracta d'un document formal, encara cal que surti com a "Consell Escolar" el que vingui del consell educatiu. Nosaltres, com que ho tenim molt clar, tenim posat "Consell Educatiu" a tot arreu i als documents entre nosaltres.

A més hi ha tota la qüestió del retorn que hi ha hagut des del Consell Escolar de Catalunya i del Departament d'Ensenyament. El canvi de denominació no només serà nostre, quan surti el decret, sinó que serà adoptat per tots els consells.

Maria Truñó tanca la sessió amb agraïments a tothom amb l'eixamplament de mirades que deia en Guillem i en aquesta direcció. Alava l'espai que aconseguix, tant en comissions com al plenari, malgrat el format feixuc, ser fructífer i rellevant i d'on sortim amb una mirada més enriquida que la d'inici. Emplaça a tothom a la següent sessió i als diversos espais de treball que tenim en marxa.

Es dona per finalitzada la sessió a les 19 h.

Aprovada el 27 de maig de 2021

Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar
Secretària del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Vist i plau

Joan Subirats Humet
Presidència delegada
del Consell Escolar Municipal de Barcelona